

Riktig god søndag, alle sammen.

Se for dere Karsten Warholm stå på startstreken.

Uten å ane hvor lenge han skal løpe.

Han vet ikke hvor mange runder.

Hvor mange svinger.

Eller hvor mange hekker og hindre han skal forsere.

Og på tribunen går diskusjonen høylytt.

Om hvordan han skal legge opp løpet.

Hvilken strategi han bør velge.

Og ikke velge.

Litt sånn har det føltes å sitte i regjering det siste året.

Og dere.

Litt sånn tror jeg det har føltes for mange bedrifter også.

Uoversiktlig.

Og skummelt.

Men!

Vi har sett pågangsmot trumfe frykt.

Vi har sett kreativitet trumfe resignasjon.

NÅ er det sommer i Norge.

NÅ er det optimismen som rår.

Jeg har lyst til å rette en stor takk til alle dere som enten driver eller jobber i en bedrift.

Tusen takk for at dere har holdt ut.

Til dere som må holde ut litt til:

Vi nærmer oss nå.

Vi nærmer oss veldig.

Og regjeringen skal stille opp for de mest utsatte bransjene helt inn.

Det lover jeg.

En særlig takk til alle som selv har vært permittert.

Og til de som har måttet permittere gode kollegaer.

For det er slik det er i de aller fleste norske bedrifter.

Det er ikke som i amerikanske filmer.

Hvor en eneveldig sjef står i dress og slips bak en glassvegg.

Og kikker strengt ned på kontorlandskapet eller fabrikkgulvet.

På jakt etter den neste å gi sparken.

Før han drar hjem til villaen og bassenget sitt.

I Norge er vi som regel et lag som jobber sammen.

Medarbeidere, mellomledere, daglig leder og eier.

En gjeng som drar i samme retning.

Som vil det beste for bedriften og for hverandre.

Eiere er aktive bidragsyttere i lokalsamfunnene.

Som gjerne sponser det lokale idrettslaget på si.

Norske ledere er folk som lytter til sine ansatte.

Når de påpeker ting som kan bli bedre.

Alle vet at den enes jobb er like viktig som den andres.

Et kollegialt fellesskap.

Som er sammen på arbeidsplassen, og ofte også på fritiden.

Vi har ikke et brutalt arbeidsliv i Norge.

Vi har et godt arbeidsliv som folk vil være i.

En SSB-undersøkelse viser at ni av ti er fornøyd med jobben sin.

Så kanskje er det ikke så rart, at mange bedrifter melder at produktiviteten har vært like høy eller høyere under pandemien.

De siste ukene har jeg igjen hatt gleden av å gjøre det jeg synes er morsomst med denne jobben.

Å møte folk og bedrifter.

IKKE på Zoom eller Teams – men fysisk.

Ansikt til ansikt.

Det kan anbefales.

Men gjennom hele pandemien har jeg og andre i regjeringen hatt hyppige møter med bedrifter.

Det har vært viktig å få tilbakemeldinger på hvordan koronaviruset og tiltakene våre slår ut i praksis.

Men disse møtene har også gjort meg trygg.

På at det ute i det fantastiske landet vårt finnes ideer, skaperkraft og vilje nok.

Til å møte de store utfordringene vi står overfor.

Den aller største utfordringen vi står overfor er todelt.

Vi må skape flere jobber for å skaffe Norge flere bein å stå på.

Økonomien må omstilles.

Klimaforpliktelsene må overholdes.

Gode velferdsordninger må sikres.

Dette handler om å ta vare på det Norge vi kjenner.

At vi skal være et bærekraftig velferdssamfunn også i fremtiden.

Da må vi skape verdier gjennom flere næringer.

Dette er egentlig bærebjelken i ideologien til oss i Høyre.

Forandre for å bevare.

Den andre delen handler om at vi må få flere i jobb.

Også de som ikke står i noen ledighetskø hos NAV nå.

De mange som stod utenfor lenge før koronaen kom.

Jeg mener at alle som *kan* jobbe, bør jobbe.

Det er den største forskjellen mellom folk i Norge.

De som er i jobb – og de som ikke er det.

Det er dette vi sikter til hver gang vi maser om å *inkludere flere*.

Det er derfor Høyre vil senke terskelen inn i jobb.

Det er derfor vi vil øke kompetansen til de som trenger jobb.

Det er derfor vi vil styrke integreringen.

Det er derfor vi jobber med nye samarbeidsformer mellom arbeidsgivere, og det offentlige hjelpeapparatet.

For at flere skal få en sjanse.

Og sist men ikke minst: Det er derfor det alltid skal lønne seg å jobbe.

Slik skaper vi muligheter for alle.

Denne regjeringen satser systematisk på jobber til de som står utenfor arbeidslivet.

VTA-plasser er en ordning med tilrettelagt arbeid for mennesker med for eksempel Downs syndrom.

Det er nesten 3000 flere slike plasser nå – enn da vi tok over.

Vi har fått på plass en avtale om et inkluderende arbeidsliv og ungdomsinnsats hos NAV.

Vi senker terskelen for å få en fot innenfor, gjennom individuell jobbstøtte og funksjonsassistanse.

Og for å bøte på konsekvenser av pandemien bruker vi over én milliard kroner ekstra på arbeidsmarkedstiltak.

Og nye initiativ som sommerskole for unge.

Dette, kjære alle sammen.

Er de viktigste oppgavene vi skal løse de neste årene.

Skape mer.

Og inkludere flere.

Det er den viktigste saken i denne valgkampen.

For Høyre.

Og for Norge.

Norge og vi som bor her er gode på å skape.

På å få ting til å skje.

Vi har lenge bokset langt over vår egen vektklasse.

Og hevdet oss.

Som Tina og Torbjørn skrev i en kronikk for noen uker siden.

Det er en rød tråd i norsk historie at vi har hatt tøffe kår og snudd de til vår fordel.

Vi har temmet mektige elver.

Vi har konstruert oljeinstallasjoner ingen trodde var mulig.

Vi har bygd opp en av verdens mektigste handelsflåter.

Hardtarbeidende gründere har gjort havbruksnæringen til et nytt norsk eventyr.

Og på Stord er vi i gang med å bygge verdens største flytende havvindpark.

Vi er ganske få her i landet.

Likevel hevder vi oss helt i toppen.

I knallhard konkurranse med andre industrielle stormakter.

Men i stedet for rød tråd.

Vil jeg kalle det en blå tråd.

Fordi nøkkelen til mer av dette – er mer Høyre-politikk.

Før helgen la Tina og jeg frem den viktigste industriplanen på mange år.

Den forteller hvordan vi skal produsere nok strøm.

Til å kutte utslippene – men ikke utviklingen.

Hvordan vi kan skape nye jobber.

Og legge til rette for mer industri.

Om elektrifisering.

Og hydrogen.

Og om to ting vi har rikelig av i Norge.

Særlig der enkelte av oss kommer fra.

Hav.

Og vind.

Både næringsliv og miljøorganisasjoner har pekt ut havvind som et potensielt nytt industrieventyr.

Dette kan være starten på noe stort.

I planen Tina har laget kommer det frem at:

De første auksjonene av areal skal skje allerede tidlig neste år.

Bunnfast havvind må klare seg uten offentlig støtte.

Flytende havvind kan få støtte fra Enova.

Aktørene må selv betale for strømmnett til havs.

Og så blir det selvfølgelig et poeng å unngå tabbene fra vindkraft-utbyggingen på land.

Tilbake til den blå tråden.

Høyre vil at ny grønn industri skal etableres i Norge.

Og vi vil at eksisterende industri skal utvides her.

Heller enn å flyttes ut.

For norsk økonomi er nødt til å bli mindre avhengig av olje.

Titusenvis av jobber må på sikt erstattes med nye.

Som kan fylle gapet i lønnsomhet og ringvirkninger.

Da trenger vi vekst i de store industrinæringene.

Vi trenger at de største selskapene med flest ansatte går godt.

Men vi trenger også de som ikke passer inn i de etablerte nisjene eller boksene vi har i Norge.

Tidlig på 70-tallet etablerte brødrene Petter og Tore Planke fra Asker – bedriften som i dag er kjent som Tomra.

Navnet er en forkortelse for tomflaske-registrerings-automat.

Prototypen var basert på fotoceller og ny teknologi funnet opp av Tore Planke.

Den første maskinen ble installert i kjøpmann Åge Fremstads butikk på Økern i Oslo 2. januar 1972.

To år senere bestilte det svenske Systembolaget 100 automater.

Den kontrakten gjorde det mulig å bygge et eget produksjonslokale.

I nyere tid har Tomra utvidet virksomheten ved å involvere seg i flere deler av verdikjeden.

For innsamling og prosessering av avfall.

Men kjernen er sensorteknologi.

Og på det er de verdensledende.

Med over halvparten av verdensmarkedet for pantesystemer.

De omsetter for nærmere ti milliarder kroner i året.

De driver verken med olje, gass, sjøfart eller sjømat.

Men de er en gigantisk norsk eksport-suksess.

Jeg tror ikke noen fattet et politisk vedtak tidlig på 70-tallet om at Petter og Tore Planke i Asker...

Skulle bli verdensledende på pant og sensorteknologi.

Men det ble de.

De lyktes.

Jeg tror heller ikke noen satt på Stortinget

Og vedtok at i Nordfjord skulle de bli store på tekstil.

Før Ricco Vero, Frislid, Skogstad og Moods tok av i sin tid.

Og ikke tror jeg noen satt i Riksdagen i Sverige.

Og sa at Ingvar Kamprad skulle få lov til å bli stor på flatpakkede møbler.

I Norge skal vi fortsatt leve av naturressursene våre.

Og være evig takknemlig for at vi har de.

Men vi skal også leve av hodene våre.

Ideene våre.

Kompetansen vår.

Norske bedrifter vil sjelden kunne konkurrere på å være billigst.

Men vi kan være bedre.

Vi kan være smartere, grønnere og mer innovative.

Tomra er et godt eksempel på hvorfor vi bør frykte en aktivistisk næringspolitikk.

Hvor staten skal plukke vinnernæringer.

Hvor politikerne skal øke skattene, for å dele pengene ut igjen til det de synes er gode ideer.

For det er akkurat det de vil gjøre.

Venstresiden vil øke skattene for noen deler av næringslivet for å dele ut til andre deler av næringslivet.

De vil øke skattene for private virksomheter i Distrikts-Norge, for å dele ut i støtteordninger til store børsnoterte selskaper.

Jeg vet ikke med dere.

Men jeg stoler ikke på at politikere fra Arbeiderpartiet og SV vet bedre enn næringslivet, hvilke næringer og bedrifter som vil lykkes.

VI tror det er de som driver bedrifter i Norge som vet best hvordan man skal drive bedrift.

Derfor skal de få beholde mer av sitt overskudd.

For å kunne investere mer.

Og for å kunne utvikle seg

Høyres aktive næringspolitikk handler om at staten skal gjøre det som er statens ansvar.

Vi skal være en tilrettelegger.

For de som har de gode ideene, skaperkraften og viljen.

Kall det gjerne en heiagjeng.

En heiagjeng som bidrar med et godt utdanningssystem i bunn, og med nødvendig kompetanseheving etterhvert.

En heiagjeng som bidrar med utbygging av infrastruktur, enten det er vei eller bredbånd.

Med solide forsknings- og innovasjonsprogrammer.

Et godt virkemiddelapparat.

Forenkling av regelverk.

Digitalisering.

Og støtteordninger som treffer næringslivet der det trengs mest.

Rett og slett gode rammebetingelser.

For Høyres næringspolitikk handler ikke bare om skatt.

Men det handler definitivt også om skatt.

Jeg er fornøyd med at vi har senket skattene med over 30 milliarder kroner.

Vi har satt ned selskapsskatten fra 28 til 22 prosent.

Vi fjerner maskinskatten.

Og skatten på arbeidende kapital er lavere enn da vi tok over.

Det vi har gjort med maskinskatten og skatten på arbeidende kapital.

Har jeg møtt flere i bygg- og anleggsbransjen som jubler over.

Når du reiser rundt i Norge oppdager du fort at nesten hver lille bygd har sin lokale maskinentreprenør.

Viktige arbeidsplasser i lokalsamfunnene.

Når du driver med store og tunge maskiner opparbeider du deg fort noen verdier.

Men det får være en grense for hvor mange ganger staten skal beskatte den gravemaskinen.

Vi gjør ikke det vi har gjort for at det skal bli enklere å sitte med yachter og privatfly.

Det er ekstremt få i Norge som har noen av delene.

Og de få kommer til å ha råd til det uansett hvem som styrer landet.

Vi reduserer skattene for næringslivet for at det skal bli mer penger igjen til å investere i ansatte og i utstyr.

Og samtidig gjennomfører vi forenklinger.

Som gir næringslivet en årlig besparelse på 28 milliarder kroner – sammenlignet med i 2013.

Sammenlignet med da vi tok over sitter en gjennomsnittlig bedrift nå igjen med seks prosentpoeng mer av overskuddet sitt.

Det er klart det betyr noe for folks arbeidsplasser.

Det trygger eksisterende jobber, og bidrar til at det skapes nye.

**For noen minutter siden snakket jeg om medarbeideren,
mellomlederen, den daglige lederen og eieren som utgjør et lag.**

Et fellesskap.

Jeg tror de fleste som går på jobb i Norge føler på det.

At jobben er tilhørighet.

Trygghet.

Og muligheter.

**Og de aller fleste arbeidstakere i Norge, som ikke jobber i offentlig
sektor.**

De går på jobb i en liten eller mellomstor bedrift.

Der toppsjefen og den nyansatte lærlingen jobber side om side.

Enten de setter seg i bilen og drar på byggeplassen for å snekre hus.

Jobber lange dager på anlegg for å bygge veier og broer.

Tar bussen til kjøpesenteret og åpner frisørsalongen for dagen.

**Eller låser seg inn på matbutikken før vi andre er våkne for å gjøre
klar ferskvaredisken eller grønnsakshyllene.**

Små- og mellomstore bedrifter driver Norge.

Og vi trenger flere av dere.

Hver gang jeg eller noen andre i Høyre snakker om gründere

Så handler ikke det om at alle skal finne opp det nye Tomra, IKEA eller Spotify for den saks skyld.

En gründer trenger ikke å finne opp noe som helst.

De fleste gründere driver en butikk, en frisørsalong eller et håndverkerfirma.

Poenget er at du bruker skaperkraften og viljen du har i deg.

Du gutser fordi du vil skape din egen lille arbeidsplass.

Og hvis ting går bra:

Også en arbeidsplass for andre.

Samtidig som du fyller et behov hos folk.

Enten kundene finnes i lokalsamfunnet eller på internett.

Dette er ikke minst viktig i distriktene.

Utenfor de store byene.

Når folk ønsker å bo et bestemt sted.

Enten de har forelsket seg i naturen, friluftslivet eller i en bestemt mann eller kvinne.

Da er løsningen ikke så sjeldent å lage sin egen arbeidsplass.

I forrige uke var jeg på Tysnes i mitt vakre hjemfylke.

Der kjøpte musiker Torstein Hatlevik for flere år siden et nedlagt gårdsbruk uten strøm eller innlagt vann.

Så åpnet han gårdsrestaurant. Og det ballet på seg.

Nå har han skapt suksessen Håheim Gard.

Med flere velholdte hus, konsertsal, konferanserom, over 20 overnattingsrom og en hage med tusenvis av roser.

Jeg synes det er fascinerende å reise rundt i Norge og møte folk som Torstein.

Som skapte en arbeidsplass fordi de hadde lyst til å bo et bestemt sted.

Dere. Vet dere hvor mange bedrifter som ble etablert i første kvartal i år?

Ifølge SSB er svaret 20.717 nye.

Det har aldri vært registrert så mange etableringer i et kvartal.

Alle de kommer ikke til å overleve.

Alle forretningsideer er ikke like geniale.

Selvfølgelig.

Men vi har definitivt kommet bedre ut av koronaen enn fryktet.

Enklere tilgang på kapital og en bedre opsjonsskatte-ordning for bedrifter i oppstarts- og vekstfasen er noe som har blitt pekt på som forbedringsområder i flere år.

Det fikser Jan Tore nå.

Dette tror vi vil bidra positivt til ny vekst i private bedrifter på vei ut av krisen.

Og øke konkurransekraften til norske bedrifter i startfasen.

Og Høyre skal gjøre ganske mye mer.

For dere som vil starte for dere selv.

For dere som driver eller jobber i en liten eller mellomstor bedrift.

Høyre går til valg på en rekke konkrete grep som skal bidra til at det blir skapt flere jobber i Norge.

Venstresiden ser ut til å mene at det Norge trenger nå er at folk og bedrifter skal skatte mer - for at staten skal kunne eie mer.

Høyre tror det riktige nå er flere jobber i privat sektor.

Jobber som bidrar TIL statsbudsjettet.

Bare slik kan vi finansiere velferdsstaten og ansette nye lærere, sykepleiere og politifolk. I mange år fremover.

Vi vil blant annet opprette

- **Et hurtigspor, eller fast-track om du vil, for etablering av ny grønn industri og utvidelse av eksisterende industri i Norge.**
Det var ikke uten grunn at jeg lot Tina og Torbjørn presentere dette som det første av våre valgløfter i år.

Vi trenger en industri-reising i Norge, og vi vil at gode initiativer med stort potensiale for sysselsetting skal følges opp i et nytt hurtigspor.

Fordi myndighetene må være til for industrien og ikke omvendt.

Jeg er glad for å se at dette forslaget allerede er tatt varmt imot av aktører som Hydro, Elkem og Freyr, for å nevne noen.

Høyre vil også innføre:

- **Et forenklingspanel som skal bidra til enda mindre byråkrati og enklere regler for bedriftene.**
- **En ordning for at heltidsansatte som drømmer om å starte noe for seg selv kan få ta ut gründerpermisjon. Her har vi hentet inspirasjon fra Sverige, hvor en tilsvarende ordning har vært vellykket.**
- **Vi skal sikre at offentlige anbuds-konkurranser blir utformet på en slik måte at små- og mellomstore bedrifter kan delta.**
- **Vi vil betydelig styrke satsingen på forsknings- og utviklingsmidler for å fremme ny teknologi.**
- **Vi skal fortsette effektiviseringen og digitaliseringen i offentlig sektor, samtidig som vi skal bremse veksten i statlig byråkrati.**

Høyre vil også gjøre tre konkrete grep innenfor skatt:

- **Vi vil innføre et nytt målrettet skattefradrag for lavtlønnede unge under 30 år som er helt i starten av arbeidslivet.**
- **Vi gjør slik at ingen bedrifter i oppstarts- eller vekstfasen skal betale skatt for fordelene med en opsjon – før man faktisk har en gevinst å betale skatten med.**
- **Og vi kommer til å fortsette å redusere skatten på arbeidende kapital. Fordi den hemmer norske eiere i konkurranse med utenlandske eiere.**

Høyre er ikke for at utenlandske kapitalister skal ha et fortrinn overfor norske bedriftseiere.

Disse ti punktene, og mye mer som fremgår av programmet vårt, er en oppskrift på flere jobber i privat sektor.

Og det er i privat sektor vi har sett permitteringer.

At vi har sett folk miste jobben.

Og sett bedrifter slite.

Derfor er dette viktig for å få fart på Norge etter koronakrisen.

Like viktig er tiltak som allerede finnes.

Når jeg møter bedrifter skryter mange av både Skattefunn og klyngeprogrammet.

Dette var tiltak vi innførte da vi satt i Bondevik 2-regjeringen.

Skattefunn går faktisk helt tilbake til 90-tallet som Høyre-forslag.

Og vi vet hva venstresiden gjør om de får makt.

Da vil de svekke verdien og brukbarheten av den ordningen.

Et nyere virkemiddel som fungerer i beste velgående er Norsk katapult.

Det var det Monica som satte ut i live da hun var næringsminister.

Fem nasjonale testsentre er etablert. Med fasiliteter, utstyr, kompetanse og nettverk.

Slik hjelper vi bedriftene å utvikle ideer raskere og med mindre risiko.

Dette er samspillet mellom en innovativ privat sektor og en tilretteleggende stat i praksis.

Men alle verken kan eller skal bli gründere. Mange lengter bare etter en jobb.

Mange av de som står uten jobb gjør det fordi de mangler kompetanse.

Dette er en utfordring for den enkelte. Og det forsterkes, som så mye annet, av pandemien.

Veldig mange av de som har mistet jobben under koronaen har lite eller ingen utdanning.

De fleste jobber i lavtlønte yrker i bransjer som har slitt tungt.

Mange er unge og har innvandrerbakgrunn.

For han eller hun som akkurat hadde fått foten innenfor arbeidslivet, er det kjempevanskelig å skulle få den innenfor – en gang til.

Å intensivere kampen mot frafall i videregående skole er noe av det aller viktigste vi gjør.

Særlig på yrkesfaglige linjer, der frafallet er høyt. Det snakket Henrik og jeg mye om da vi presenterte Høyres yrkesfagløft i forkant av landsmøtet.

Flere må fullføre, få fagbrev eller studiekompetanse.

Å styrke integreringen henger også nøye sammen med dette.

Jeg pleier å si at ingen forventer at en alenemor som kommer til Norge som 55 år gammel flyktning, vil få like god yrkesdeltakelse og lønn som en jevnaldrende norsk kvinne.

Men det skal ikke være noe i veien for at datteren hennes kan bli konsernsjef i Hydro eller høyesterettsdommer.

Eller kanskje statsminister en gang.

Alt starter som kjent i skolen.

Med en kunnskapsskole som skaper muligheter for alle.

Også for bedriftene er mangel på kompetent arbeidskraft en betydelig utfordring.

Behovet for økt og ny kompetanse ser vi i alle deler av arbeidslivet.

Å sikre nok tilgang på kompetent arbeidskraft fremover blir viktig.

Særlig i Distrikts-Norge.

Derfor vil Høyre fortsette satsingen på etter- og videreutdanning.

Det må bli enklere å oppdatere den kunnskapen man har også etter at man har begynt i jobb.

Vi vil stimulere til at det opprettes flere fleksible videreutdanningstilbud.

Vi går inn for at staten i samarbeid med næringslivet skal skreddersy videreutdanningstilbud i utvalgte bransjer.

Og vi vil legge til rette for tettere og bedre samarbeid mellom universitet- og høyskolesektoren og bedriftene.

Husker dere tiden rett før korona?

Arbeidsledigheten var på det laveste nivået på ti år.

I mange bransjer var det stor etterspørsel etter arbeidskraft.

Sysselsettingsandelen var i fin vekst etter oljeprisfallet.

Og i motsetning til etter de rødgrønnes finanskriser, var det ikke slik at nesten hele veksten bestod av arbeidsinnvandrere.

Bare fra 2017 til 2019 ble det skapt 200.000 nye jobber i Norge.

Ikke av politikere, men av bedrifter og kloke hoder som hadde gode rammebetingelser.

80 prosent, altså fire av fem jobber, ble skapt i privat sektor.

Dette er det nivået vi skal lede Norge tilbake til.

Vi kan jo ikke sette mål om å være noe dårligere enn vi var.

Akutt og på kort sikt skal vi få ned arbeidsledigheten.

I det verste øyeblikksbildet under koronaen var over 400.000 helt eller delvis ledige. Nå er tallet litt under 180.000.

Det er fortsatt alt for mange.

Og da betyr det noe hvem som styrer landet.

Skal vi kunne utdanne og ansette gode lærere til barna våre

Flere sykepleiere og psykologer til helsevesenet vårt

Bygge bedre veier og styrke politi og forsvar

Ja, så trenger vi først flere jobber i private bedrifter.

Det være seg håndverkere

Maskinførere

Fagarbeidere i industrien

Butikkmedarbeidere

Hotellansatte

Frisører

Renholdere

Ja til og med konsulenter, Vedum!

Det finnes tusenvis av de i Distrikts-Norge, og vi trenger de.

For når privat sektor jobber, tjener penger og betaler skatt, så betaler det for den offentlige velferden vi alle vil beholde.

Derfor trenger vi en politikk som gjør at det lønner seg å skape jobber.

Høyre vil legge til rette for de som driver frem omstilling og ny teknologi.

Ikke begrense de.

Høyre vil utdanne folk med den kompetansen de trenger i fremtidens arbeidsmarked.

Ikke til gårdsdagens arbeidsmarked.

Og Høyre vil jobbe MED bedriftene.

Ikke overta de.

Kjære alle sammen,

IMF – Det Internasjonale Valutafondet – kom nylig med en vurdering av norsk økonomi sett opp mot koronaviruset.

De anslår at nivået norsk økonomi var på før krisen, vil være hentet inn før vår kjære Konge holder nyttårstale 31. desember i år.

Konklusjonen deres lyder:

«Norway has handled the covid-19 crisis very well».

Det har vært veldig uoversiktlig, men det ser bra ut nå.

Vi har manøvrert godt.

Ledigheten går ned.

Veksten går opp.

Vaksineringen går raskere.

Dose nummer tre millioner ble satt denne uken.

Og nå er sommeren her.

Vi skimter målstreken.

Og når vi er helt i mål skal vi juble.

Akkurat som Karsten Warholm skal gjøre i OL i Tokyo.

Jeg skal avslutte med en viktig melding.

Norge trenger en Høyre-ledet regjering som mener at jobb nummer én er å skape flere jobber.

Norge trenger ikke en regjering som sier at punkt nummer én er å oppløse Troms og Finnmark fylke.

Nå må vi ha prioriteringene i orden.

Jeg tror en historisk tredje valgseier er innen rekkevidde.

Som vi sier i Bergen:

«Gu' kor gøy» det skal bli å drive valgkamp igjen.

Og kjære Trygve og Jonas.

Jeg har sett meningsmålingene.

Men vi har ikke tenkt å gi oss.

Vi har snudd dette før.

Vi i Høyre har tenkt å slåss til siste slutt.

For hver bidige stemme.

For det er våre løsninger som er egnet til å skape jobber.

Som er egnet til å sikre velferden.

Ikke deres.

Takk for oppmerksomheten.